

צבא הגנה לישראל

צו מס' 1670

צו בדבר ההתגוננות האזרחית (יהודה והשומרון), התשע"ב-2012

בתוקף סמכותי כמפקד כוחות צה"ל באזור, והואיל והנני סבור כי הדבר דרוש להגנה על ביטחון האזור ולשמירה על הסדר הציבורי, הנני מצווה בזאת לאמור:

פרק א': הגדרות

1. הגדרות – בצו זה –

"אירוע אסון המוני" – כהגדרתו בפקודת המשטרה;

"גוף הצלה" – אחד מאלה:

(1) אגודת מגן דוד אדום בישראל, שהוקמה בחוק מגן דוד אדום, התש"י-1950, כפי תוקפו בישראל מעת לעת;

(2) רשות כבאות, כהגדרתה בסעיף 75 לתקנון, וכן רשות כבאות בישראל, כהגדרתה בחוק שירותי הכבאות, התש"ט-1959, כפי תוקפו בישראל מעת לעת (להלן: "חוק שירותי הכבאות"), ככל שנקבעו הסדרים לפיהם רשות כבאות בישראל תושיט עזרה באזור, לפי סעיף 5 לחוק שירותי הכבאות;

(3) גוף, לרבות מועצה כהגדרתה בתקנון, איגוד רשויות מקומיות כהגדרתו בסעיף 75א לתקנון, ארגון, מוסד, מפעל או יחידה, או חלק של גוף כאמור, העושה שירות לציבור, אשר מפקד כוחות צה"ל באזור הכריז עליו שהוא גוף הצלה;

(4) גוף שהוכרז בישראל כארגון עזר לפי חוק הג"א;

(5) בתחום מועצה אזרחית, כהגדרתה בצו בדבר ניהול מועצות אזרחיות (יהודה והשומרון) (מס' 783), התשל"ט-1979, או בתחום מועצה מקומית, כהגדרתה בצו בדבר ניהול מועצות מקומיות (יהודה והשומרון) (מס' 892), התשמ"א-1981 – ממונה על אירוע חומרים מסוכנים, כמשמעותו בחוק החומרים המסוכנים, התשנ"ג-1993, כפי תוקפו בהתאם לנספח מס' 9 – דיני איכות הסביבה – לתקנון;

"דיני ההתגוננות האזרחית" – הוראות צו זה או הוראות לפיו;

"התגוננות אזרחית", "הג"א" – האמצעים הנקוטים לשם התגוננות מפני כל התקפה או סכנת התקפה על האוכלוסייה האזרחית או לשם צמצום תוצאותיה של התקפה כזאת, להוציא אמצעי לחימה שלא להגנה עצמית;

"התקפה" – הפצצה אווירית, הפגזה ארטילרית או רקטית וכל סוג אחר של ירי ארוך טווח או ניסיון פגיעה כאמור.

"חומר מסוכן" או **"חומ"ס"** – כל חומר מן החומרים המפורטים ברשימת החומרים המופיעה בתוספת לצו ההתגוננות האזרחית (אכרזה על חמרים מסוכנים), התשנ"ה-1995, כפי תוקפו בישראל מעת לעת, בכמות הנקובה בה לצד שמו או בכמות העולה עליה;

"חוק הג"א" – חוק ההתגוננות האזרחית, התשי"א-1951, כפי תוקפו בישראל מעת לעת;

"ישראלי" – מי שאינו תושב האזור, למעט מפקד כוחות צה"ל באזור או רשות הפועלת מטעם מפקד כוחות צה"ל באזור, שאינה רשות מקומית; לענין זה, **"תושב האזור"** – תושב כהגדרתו בצו בדבר תעודת זהות ומרשם אוכלוסין (יהודה והשומרון) (מס' 297), התשכ"ט-1969, וכן תאגיד שהוקם בדין או בתחיקת בטחון או מכוחם שהשליטה והניהול על עסקיו הם על ידי תושב האזור;

"מתנדב בגוף הצלה" – מי שממלא תפקיד בהתנדבות בגוף הצלה, לרבות מי שמשרת שירות לאומי כאמור בפסקה (3)(ב) להגדרת "ילד" שבסעיף 238 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995, כפי תוקפו בישראל מעת לעת או שירות אזרחי כהגדרתו בסעיף 6(א) לחוק דחיית שירות לתלמידי ישיבות שתורתם אומנותם, התשס"ב-2002, כפי תוקפו בישראל מעת לעת, בגוף ההצלה;

"פקודת המשטרה" – פקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971, כפי תוקפה בישראל מעת לעת;

"רשות מקומית" – מועצה, כהגדרתה בתקנון, ובמקום שאין כזו – תאגיד או יחיד הממלאים בו למעשה תפקידים של שלטון מקומי;

"שעת התקפה" – הזמן שבו מתנהלת בשטח מסוים התקפה, מתחילתה או ממתן אות אזעקה, לפי המוקדם, ועד מתן אות ארגעה או עד תום עשרים וארבע שעות מתחילת ההתקפה, לפי המוקדם; אירעו כמה התקפות בפרק זמן של עשרים וארבע שעות, יחל מניין עשרים וארבע השעות האמורות מההתקפה הראשונה;

"שעת חירום", לגבי שטח מסוים, היא אחת מאלה –

(1) שעת התקפה;

(2) הזמן שבו קיים מצב מיוחד בעורף, לפי פרק ג';

(3) הזמן שבו מתרחש או קיימת סבירות גבוהה שיתרחש אירוע אסון המוני;

"תמרוני הג"א" – אימונים שראש הג"א או מפקד כוחות צה"ל באזור הכריז עליהם כעל תמרוני הג"א;

"התקנון" – תקנון המועצות האזוריות (יהודה והשומרון), התשל"ט-1979, או תקנון המועצות המקומיות (יהודה והשומרון), התשמ"א-1981, לפי הענין.

פרק ב': ההתגוננות האזרחית

- ראש הג"א ומפקד הג"א מחוזי**
2. (א) מפקד כוחות צה"ל באזור ימנה ראש הג"א. סמכות הנתונה בצו זה או לפיו למפקד הג"א מחוזי תהיה נתונה גם לראש הג"א, ביחס לאזור כולו או לכל חלק ממנו.
- (ב) ראש הג"א רשאי למנות לאזור או לכל חלק ממנו מפקד הג"א מחוזי.
- (ג) מפקד הג"א מחוזי יהיה אחראי לארגון ולניהול ההתגוננות האזרחית בשטח שלגביו מונה ולשם כך תהיינה לו –
- (1) הסמכות להפעיל את גופי ההצלה בשטח שלגביו מונה בשעת חירום ובשעת תמרוני הג"א;
- (2) הסמכויות, בשטח שלגביו מונה -
- (א) להכין ולבצע תכניות התגוננות אזרחית;
- (ב) להתקשר בחוזים, להחזיק במקרקעין ולרכוש מיטלטלין;
- (ג) לעשות עבודות בקרקע, להתקין מבנים ומתקנים ולקיימם;
- (ד) להדריך ולכוון את גופי ההצלה למילוי תפקידם בתחום ההתגוננות האזרחית, ולהפעיל אותם ואת הציוד שברשותם בשעת חירום או בשעת תמרוני הג"א;
- (ה) לתאם את פעולותיהם של משרדי ממשלת ישראל ושל מפעלים פרטיים בענייני ההתגוננות האזרחית;
- (ו) להדריך ולהנחות את הרשויות המקומיות למילוי תפקידן בענייני ההתגוננות האזרחית בהתאם לתכנית שתקבע על ידי ראש הג"א ולקיים בקרה על מוכנות הרשויות בעניינים אלה;
- (ז) לקבוע את אופן מתן ההתרעה לאוכלוסיה האזרחית, ובכלל זה לקבוע אותות אזעקה וארגעה ולהפעילם;
- (ח) להדריך את האוכלוסייה בענייני התגוננות אזרחית ולציידה באמצעי התגוננות;
- (ט) לעזור לאוכלוסייה שנפגעה ולעשות כל פעולה אחרת הדרושה לשם מילוי תפקידו בהתאם לצו זה או לפיו;
- (י) לפעול – באישור מפקד כוחות צה"ל באזור, בין בדרך כלל ובין לענין מסוים, ובתיאום עם הרשויות הנוגעות בדבר – להצלת נפש ורכוש שאינה כרוכה בהתגוננות אזרחית.
- (ד) סמכות הנתונה בצו זה או לפיו למפקד הג"א מחוזי תהיה נתונה גם למפקד צבאי המנוי בטור א' בתוספת או למי שהוסמך על ידו לכך, ביחס לשטח שלגביו מונה בטור ב' בתוספת, כפי גבולותיו מעת לעת.

- גופי הצלה** 3. (א) חבר גוף הצלה, הממלא בשעת חירום או בתמרוני הג"א על פי הוראות מפקד הג"א מחוזי או על פי הוראה אחרת שניתנה לו לפי צו זה, תפקיד בתחום ההתגוננות האזרחית, יחולו עליו הוראות סעיפים 12(א), (2), (5) ו- (ג).
- (ב) חבר גוף הצלה חייב לציית לכל הוראה שניתנה לו בתחום ההתגוננות האזרחית מהגורמים המוסמכים לפי דיני ההתגוננות האזרחית לצורך מילוי תפקידו.
- (ג) חבר גוף הצלה שנקרא להתייצב לשירות ביטחון לפי חוק שירות ביטחון [נוסח משולב], התשמ"ו-1986, כפי תוקפו בישראל מעת לעת, לשירות מילואים לפי חוק שירות המילואים, התשס"ח-2008, כפי תוקפו בישראל מעת לעת, או לשירות עבודה לפי חוק שירות עבודה בשעת חירום, התשכ"ז-1967, כפי תוקפו בישראל מעת לעת, או כפי תוקפו בהתאם לנספח מס' 6 – דיני עבודה – לתקנון, לא יתייצב לשם מילוי תפקידו בגוף הצלה, ואם נקרא לשירות כאמור לאחר שהתייצב לשם מילוי תפקידו בגוף הצלה – ימלא את הוראות הקריאה לשירות;
- (ד) חבר גוף הצלה, הממלא תפקיד לפי הוראות כאמור בסעיף קטן (ב), שנחבל או חלה תוך כדי ועקב מילוי תפקידו, או שמת כתוצאה מחבלה או ממחלה שאירעו בנסיבות כאמור, יחולו עליו ועל בני משפחתו חוק הנכים (תגמולים ושיקום), התשי"ט-1959 [נוסח משולב], כפי תוקפו בישראל מעת לעת, וחוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), התשי"י-1950, כפי תוקפו בישראל מעת לעת; לעניין חוקים אלה, יראו את התפקיד האמור כשירות צבאי ואת יום גמר התפקיד כיום שחרורו משירות צבאי, והם יחולו גם על חבר גוף הצלה שנקרא למילוי תפקיד זה על פי דיני ההתגוננות האזרחית או חוק הג"א ונחבל בדרכו למילוי תפקידו כאמור, ועל בני משפחתו, לפי העניין.
- (ה) מתנדב בגוף הצלה רשאי להתייצב לשם מילוי תפקידו בגוף הצלה בשעת חירום או בעת תמרוני הג"א; התייצב מתנדב בגוף הצלה כאמור, יראו אותו, כל עוד הוא ממלא תפקיד בגוף הצלה, כחבר גוף הצלה, ויחולו עליו הוראות סעיף זה.
- תקציב הג"א** 4. (א) הממונה, כהגדרתו בתקנון (להלן בסעיף זה: "הממונה"), רשאי לקבוע כי רשויות מקומיות ישאו בהוצאות תקציב הג"א, בשיעור ובהתאם לחלוקה שיקבע.
- (ב) סכום שנקבע כאמור לרשות מקומית מסוימת יהיה חוב המגיע ממנה לראש הג"א, מיום שהומצאה הודעה על כך לאותה רשות.
- (ג) (1) בנוסף לסכומים האמורים בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), תכלול רשות מקומית בתקציבה סכום לכיסוי ההוצאות של צרכי ההתגוננות האזרחית בתחומה (בסעיף קטן זה: "תקציב הג"א מקומי") שיקבע מדי שנה הממונה לפי הצעת ראש הג"א או מי שהוסמך על ידו לכך, בשים לב ככל האפשר לצרכי ההתגוננות האזרחית של הרשות המקומית ולאפשרויותיה הכספיות לשאת באותו סכום; הרשות המקומית תקבע הרכב סעיפי תקציב הג"א מקומי לפי הנחיות ראש הג"א או מי שהוסמך על ידו לכך או לפי הנחיות מפקד הג"א מחוזי.

- (2) לא הוציאה הרשות המקומית עד סוף שנת התקציב את סכומי תקציב הג"א המקומי, כולם או מקצתם, בהתאם להוראות שבתקציב, רשאי הממונה להורות כי סכום התקציב שלא הוצא כאמור יירשם בפנקסיה, כולו או מקצתו, כחוב המגיע לראש הג"א, ואם החוב לא שולם תוך חודשיים מיום מתן ההוראה על רישומו – להורות על תשלומו לידי ראש הג"א.
- (3) גבה ראש הג"א את החוב, חייב הוא להשתמש בכספי החוב לצרכי ההתגוננות האזרחית של הרשות המקומית שממנה נגבו.
- (4) רשות מקומית תמסור לראש הג"א או למי שהוסמך על ידו לכך או למפקד הג"א מחוזי, על פי דרישתו, ידיעות על מידת הביצוע של תקציב הג"א מקומי.
- (ד) (1) מתוך הסכומים המגיעים מאוצר מדינת ישראל לרשות מקומית על פי דין, תחיקת בטחון, חיקוק בישראל, הסכם או בדרך אחרת, מותר לאוצר מדינת ישראל לשלם לראש הג"א, על פי דרישתו ובאישור הממונה, כל חוב המגיע לראש הג"א מאותה רשות מקומית לפי סעיפים קטנים (ב) או (ג), כולו או מקצתו, הכל במידה שאין על הסכום המגיע לרשות המקומית כל משכון, שעבוד, עיקול או איסור העברה אחר, ורואים את התשלום לראש הג"א כתשלום לרשות המקומית.
- (2) סעיף קטן זה אינו גורע מדרכי גבייה אחרות של חוב שחבה רשות מקומית לראש הג"א.

פרק ג': מצב מיוחד בעורף

5. הכרזה על מצב מיוחד בעורף
- (א) שוכנע מפקד כוחות צה"ל באזור, כי מתרחשת התקפה על האוכלוסייה האזרחית או כי קיימת סבירות גבוהה שתתרחש התקפה כאמור, רשאי הוא להכריז באזור כולו או בחלק ממנו על מצב מיוחד בעורף.
- (ב) בהכרזה על מצב מיוחד בעורף ייקבעו, במידת הצורך, סייגים לגבי סוג ההוראות שיינתנו לפי סעיף 7(א).
6. תוקף ההכרזה
- (א) תוקפה של הכרזה לפי סעיף 5 יפקע תוך שבעה ימים.
- (ב) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להאריך את תקופת תוקפה של ההכרזה לתקופות נוספות שלא יעלו על שבעה ימים כל אחת.
- (ג) הכרזה לפי סעיף 5, הארכת תוקפה או ביטולה יובאו לידיעת הציבור בהקדם האפשרי בדרך שתיקבע על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור.
7. הוראות לענין מצב מיוחד בעורף ושעת התקפה
- (א) בעת מצב מיוחד בעורף לפי סעיף 5, או בשעת התקפה, רשאי מפקד הג"א מחוזי לתת, ככל שהדבר דרוש, לכל אדם, לסוג בני אדם או לציבור כולו, כל הוראה הנדרשת לשמירתם או להצלתם של חיי אדם או של רכוש (להלן: "ההוראה"), ובכלל זה –
- (1) להטיל חובה לשהות במקומות מסוימים, לרבות בבתיים או בבנינים אחרים, בחדרי בטחון או במקלטים;

- (2) לאסור או להגביל את הלימודים במוסדות חינוך ;
- (3) לתת הוראות לגבי ציוד אישי לצורכי התגוננות אזרחית ;
- (4) לקבוע הוראות לעניין האפלה ובעניין הגנה על שמשות מכל סוג שהוא ;
- (5) לבטל רישיונות המקנים זכות שימוש במקלט למטרה אחרת מאשר לחסות בו בשעת התקפה, כאמור בסעיף 15(א) לחוק הג"א, כפי תוקפו בהתאם לסעיף 32 ;
- (6) להורות למחזיק במקלט או מחסה ציבורי לפנותו מיד מהמיטלטלין שבו, למעט הציוד שהוא חייב להחזיקו במקלט לפי דיני ההתגוננות האזרחית ;
- (7) להורות, ככל שהדבר דרוש למתן מחסה לציבור בשעת התקפה, למחזיק במחסה ציבורי לפנות את המיטלטלין שבו, כולם או מקצתם, ולהפסיק את השימוש בו, כולו או מקצתו, שלא לצורך התגוננות אזרחית או להטיל סייגים או הגבלות על שימוש כאמור ;
- (8) להורות למחזיק במקלט או במחסה ציבורי, לפותחו ולהחזיקו פתוח בכל עת, כדי לאפשר בשעת התקפה לכל אדם הנמצא בסמוך להם להיכנס אליו מיד ולשהות בו עד תום שעת ההתקפה.
- (ב) ההוראה תפקע בהתקיים אחד מאלה :
- (1) מי שנתן את ההוראה, ביטל אותה, או נתן במקומה הוראה אחרת באותו ענין ;
- (2) ההכרזה על מצב מיוחד בעורף בוטלה או שפקע תוקפה.
- (ג) (1) ההוראה תפורסם בהקדם האפשרי בדרך שתיקבע על ידי מי שנתן את ההוראה.
- (2) יראו את ההוראה כאילו הגיעה לידיעתו של אדם, בתוך שעה משעת פרסומה ברדיו או בטלוויזיה, או בתוך ארבע שעות משעת הפצת העיתונים שבהם פורסמה ההוראה, או מהמועד שבו פורסמה ההוראה בדרך אחרת, לפי המוקדם.
- (3) ההוראה תחייב כל אדם, משעה שנמסרה לו או משעה שהגיעה לידיעתו, זולת אם הוכיח שלא יכול היה לדעת עליה.

פרק ד' : אירוע אסון המוני

8. (א) שוכנע מפקד כוחות צה"ל באזור, כי קיימת סבירות גבוהה שיתרחש אירוע אסון המוני או כי מתרחש אירוע אסון המוני, רשאי הוא להכריז באזור כולו או בשטח מסוים על אירוע אסון המוני.
- (ב) הוראות סעיף 6 יחולו על ההכרזה לפי סעיף קטן (א), בשינויים המחויבים.
- הכרזה על אירוע אסון המוני**

- הוראות לענין אירוע אסון המוני**
9. (א) באירוע אסון המוני, יהיה צה"ל אחראי לפיקוד ולשליטה בטיפול באירוע.
- (ב) משטרת ישראל, ראש הג"א, מפקדי הג"א מחוזיים וכל גוף הצלה יסייעו לצה"ל בטיפול באירוע אסון המוני ובהיערכות לקראת אירוע כאמור.
- (ג) בלי לגרוע מהוראות פרק זה, יהיו משטרת ישראל, כל גוף הצלה או כל גוף אחר, מוסמכים ואחראים לנקוט את כל האמצעים הנדרשים לשם היערכות לקראת אירוע אסון המוני ולשם מניעה או צמצום נזקים בעת התרחשותו של אירוע כאמור, בתחום שהם מופקדים עליו לפי כל דין, תחיקת בטחון או חיקוק בישראל.
- הכרזה על תרגיל**
10. (א) מפקד צבאי או מפקד מחוז ש"י במשטרת ישראל רשאי להורות על קיומו של תרגיל, הכנה או אימון לקראת אירוע אסון המוני (בפרק זה: "תרגיל"); הורה כאמור, יודיע על כך לגוף ההצלה, שאמור לקחת חלק בתרגיל.
- (ב) גוף הצלה, שקיבל הודעה כאמור, חייב להשתתף בתרגיל במועד ובמקום שנקבעו בהודעה.
- (ג) המועדים לעריכת תרגילים ייקבעו בהתייעצות עם גופי ההצלה.
- סמכויות בעת תרגיל**
11. (א) בעת תרגיל רשאי מפקד צבאי או מפקד מחוז ש"י במשטרת ישראל, לפי הענין, על אף האמור בכל דין ותחיקת בטחון –
- (1) להורות לגוף ההצלה לפעול במסגרת תפקידו וסמכויותיו ולהפעיל את הציוד שברשותו;
- (2) להודיע לבעל עסק שהוא מפעל לחומרים מסוכנים, על קיומו של תרגיל הנוגע לעסק כאמור, ומשהודיע על כך חייב בעל העסק לאפשר את שיתוף העובדים והציוד של העסק בתרגיל;
- (3) בסעיף קטן זה, "מפעל לחומרים מסוכנים" – מפעל, כהגדרתו בסעיף 18.
- (ב) בעת תרגיל, רשאי חייל, שוטר או מי שממלא תפקיד בגוף הצלה, להיכנס לכל מקום, ככל שהדבר נדרש לצורך מילוי תפקידו, ובלבד שהודעה על התרגיל תימסר זמן סביר מראש לבעלים או למחזיק במקום.
- (ג) שימוש בסמכויות לפי סעיף זה, ככל שהדבר נוגע לתחומי שטח המוחזק על ידי צה"ל, יהיה בהסכמתו של המפקד הצבאי או מי שהוא הסמיך לכך.

פרק ה': סמכויות מיוחדות

- סמכויות בשעת חירום**
12. (א) בשעת חירום, רשאי חייל או שוטר, נוסף על סמכויותיו לפי כל דין ותחיקת בטחון, לעשות שימוש בסמכויות המפורטות להלן, באישור קצין צה"ל, קצין משטרת ישראל או מפקד הג"א מחוזי, בהתאמה (להלן בסעיף זה: "קצין"), וזאת בתוך פרק הזמן שקבע באישורו, או אם ניתנה הכרזה כאמור בסעיפים 5 או 8, כל עוד ההכרזה כאמור בתוקף:

- (1) להורות לגוף הצלה, לפעול במסגרת תפקידו וסמכויותיו ולהפעיל את הציוד שברשותו לצורך מילוי תפקידו;
- (2) להורות לכל אדם הנמצא בשטח האירוע או בשטח המותקף או בשטח העלול להיפגע כתוצאה מהאירוע או מההתקפה, כל הוראה שבירה הדרושה לשמירתם או להצלתם של חיי אדם באותו שטח;
- (3) להורות למי שבבעלותו, בחזקתו, בשליטתו או בפיקוחו ציוד או חומר, להעמיד את הציוד או החומר לרשות צה"ל, משטרת ישראל, ראש הג"א, מפקד הג"א מחוזי או גוף ההצלה;
- (4) לסגור שטח או מקום ולמנוע מכל אדם להיכנס אליו או לצאת ממנו, וכן לדרוש מכל אדם בשטח האירוע או בשטח המותקף או בשטח העלול להיפגע כתוצאה מהאירוע או מההתקפה להישאר במקום שבו הוא נמצא, לצאת ממנו או להיכנס למקום שקבע;
- (5) להיכנס לכל מקום, ככל שהדבר נדרש לצורך מילוי תפקידו, ולהשתמש בכוח סביר לצורך ביצוע סמכות הכניסה כאמור, ובלבד שזיהה עצמו לפני מי שנמצא במקום, הודיע לו את המטרה שלשמה נדרשת הכניסה, והזהירו כי יש בכוונתו להשתמש בכוח לצורך הכניסה; חובת הזיהוי, ההודעה והאזהרה כאמור לא תחול אם נוכח לדעת כי לא נמצא אדם במקום;
- (6) להורות, בכתב או בעל פה, למי שנוהג אותה שעה ברכב להסיע בו נפגעים או להסיע את הרכב בכדי שתוגש בו עזרה בשטח האירוע או בשטח מותקף לבני אדם או לרכוש בקשר לאירוע או בקשר להתקפה ולמשך זמן האירוע או ההתקפה (להלן: "שירות הסעה"), הכל במועד, במקום ובדרכים שייקבעו בהוראה; לענין פסקה זו יחולו הוראות אלה:
- (1) מי שקיים חובה על פי פסקה זו ובשל כך נבצר ממנו לקיים חובה אחרת על פי דין, תחיקת בטחון או חיקוק בישראל לא ישא באחריות פלילית בשל אי קיום החובה האחרת.
- (2) הוראות סעיף 9(ב) ו-ו(ג) לחוק הג"א יחולו לענין שירות הסעה לפי פסקה זו, בשינויים המחוייבים.
- (3) בפסקה זו, "רכב" – כהגדרתו בצו בדבר התעבורה (יהודה והשומרון) (מס' 1310), התשנ"ב-1992.
- (ב) כל חייל או שוטר יהיה רשאי להשתמש בכוח סביר נגד אדם או רכוש לצורך כפיית ציות להוראה שניתנה כדין לפי סעיף קטן (א).
- (ג) לחייל תהיה סמכות להכנס לכל מקום, למעט מקום המשמש למגורים, לפי פסקה (א)(5) גם בשעת תמרוני הג"א, ובלבד שתימסר לבעלים או למחזיק במקום הודעה על כך זמן סביר מראש.
- (ד) שימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א), ככל שהדבר נוגע לשטח המוחזק בידי צה"ל, יהיה בהסכמת מפקד צבאי או מי שהוא הסמיכו לכך; הסכמה כאמור יכול שתינתן בין באופן כללי ובין לענין מסוים.

(ה) (1) אישור קצין להפעלת הסמכויות המפורטות בסעיף קטן (א) יינתן ככל שהדבר נדרש לשם הצלת הנפש או הרכוש או למניעת פגיעה חמורה בסביבה או לצמצום היקף אירוע האסון ההמוני או תוצאותיו, ובלבד שלענין פסקה (א)(3), יינתן האישור רק אם שוכנע הקצין, כי אין די בציוד או בחומר העומד לרשותו או לרשות גופי ההצלה, לפי הענין, וכי השימוש בציוד או בחומר הנדרש הוא חיוני ודחוף.

(2) קצין רשאי לתת אישור כאמור בפסקה (ה)(1) בתוך פרק זמן שלא יעלה על יומיים לאחר היום שבו נודע על תחילת שעת החירום, ואם ניתנה הכרזה כאמור בסעיפים 5 או 8, כל עוד ההכרזה בתוקף.

ציוד 13. על החזרת ציוד שהועמד לרשות צה"ל, משטרת ישראל, שירות הג"א או גופי ההצלה, בהתאם להוראות סעיף 12(א)(3), ועל תשלום דמי שימוש, פיצויים והחזר הוצאות בקשר לציוד האמור יחולו הוראות סעיפים 90 ו-190 לפקודת המשטרה, בשינויים המחויבים.

14. (א) ראש הג"א, מפקד הג"א מחוזי וכל מי שהוסמך לכך בכתב על ידי ראש הג"א או על ידי מפקד הג"א מחוזי, רשאי להיכנס, בכל שעה סבירה, לכל מקום, למעט מקום המשמש למגורים, שיש לו יסוד לחשוב שנעברה בו עבירה על צו זה או על הוראה שניתנה לפיו, או שיש צורך לנקוט בו אמצעי התגוננות אזרחית, או כדי לנקוט בו אותם אמצעים למעשה.

(ב) הסמכה בכתב שניתנה לחבר הג"א בישראל לפי סעיף 9(א) לחוק הג"א תיראה כאילו ניתנה גם ביחס לאזור לפי סעיף קטן (א).

15. (א) ראש הג"א או מי שהוסמך לכך על ידו בכתב, רשאי להתקין בכל מקרקעין צופרים, מתקני קשר ומתקני כוח ולהפעילם וכן להשתמש במתקני קשר אחרים ומתקני כוח אחרים שבאותם מקרקעין, הכל לצרכי ההתגוננות האזרחית.

(ב) לענין תשלום פיצויים בגין ביצוע פעולה לפי סעיף קטן (א), ינהגו לפי הוראות סעיף 9א סיפה לחוק הג"א.

(ג) הסמכה בכתב שניתנה בישראל לפי סעיף 9א לחוק הג"א תיראה כאילו ניתנה גם ביחס לאזור לפי סעיף קטן (א).

16. (א) **ציוד מפעלים ומוסדות ואימון עובדיהם** הפרק הרביעי לחוק הג"א, לרבות תחיקת משנה והוראות מינהל מכוחו, כפי תוקפן בישראל מעת לעת, יחול בתחום מועצה אזרחית, כהגדרתה בצו בדבר ניהול מועצות אזרחיות (יהודה והשומרון) (מס' 783), התשל"ט-1979, בתחום מועצה מקומית, כהגדרתה בצו בדבר ניהול מועצות מקומיות (יהודה והשומרון) (מס' 892), התשמ"א-1981, ועל מפעל או מוסד שמחזיק בו ישראלי, בשינויים המחויבים.

(ב) למען הסר ספק, הוראות סעיף 4(א) סיפה ו-(ג) יחולו לענין האמור בסעיף קטן (א).

17. (א) **ערכות מגן** תקנות ההתגוננות האזרחית (ערכות מגן), התשנ"א-1990, לרבות תחיקת משנה והוראות מינהל מכוחו, כפי תוקפן בישראל מעת לעת (להלן בסעיף זה: "התקנות"), יחולו בתחום מועצה אזרחית, כהגדרתה בצו בדבר

ניהול מועצות אזוריות (יהודה והשומרון) (מס' 783), התשל"ט-1979, בתחום מועצה מקומית, כהגדרתה בצו בדבר ניהול מועצות מקומיות (יהודה והשומרון) (מס' 892), התשמ"א-1981, ועל מפעל או מוסד שמחזיק בו ישראלי, בשינויים המחויבים.

(ב) מפקד כוחות צה"ל באזור או ראש הג"א רשאים לקבוע כי התקנות יחולו, בין דרך כלל ובין לענין מסוים, על שטח או מקום שאינם מנויים בסעיף קטן (א), הכל בשינויים ובתיאומים שיקבעו.

פרק ו': חומרים מסוכנים

הגדרות 18. בפרק זה –

"מחזיק" – מי שברשותו מצוי חומר מסוכן או מי שחומר מסוכן עתיד להימצא ברשותו, לרבות בעל המקרקעין שהחומר המסוכן מצוי בהם או עתיד להימצא בהם; ולענין סעיפים 20 עד 24 – מחזיק שמסר פרטים לגבי חומ"ס שהוא עדין מחזיק בו או שהוא עתיד להחזיק בו או שחייב במסירת פרטים עליו לפי פרק זה או ששמו נקוב בפרטים שנמסרו כאמור, כמחזיק החומ"ס.

"מפעל" – מקום שבו מאחסנים, מעבדים, מייצרים או עוסקים בדרך אחרת בחומר מסוכן או בפסולת של חומר מסוכן, או שחומר מסוכן נוצר בו בתהליך העיבוד או הייצור, לרבות מתקן וחצרים אחרים שבהם מוחזק או עתיד להיות מוחזק חומר מסוכן;

"הרשות" – ראש הג"א, מפקד הג"א מחוזי או ראש מרכז חומ"ס במפקדת ראש הג"א בישראל או מי שכל אחד מהם הסמיכו לענין פרק זה; לענין הגדרה זו, הסמכה שניתנה לרשות בישראל לפי התקנות תיראה כאילו ניתנה גם ביחס לאזור;

"התקנות" – תקנות ההתגוננות האזרחית (חמרים מסוכנים), התשנ"ב-1991, כפי תוקפן בישראל מעת לעת, בשינויים המחויבים.

19. (א) מחזיק חומ"ס ימסור לרשות, בטרם הגיע לרשותו חומר מסוכן או לא יאוחר מ-14 ימים מיום שדרשה זאת, לפי המוקדם, פרטים על –

(1) המפעל שבו מוחזק או עתיד להיות מוחזק החומ"ס המצוי ברשותו או העתיד להימצא ברשותו, לפי טופס 1 שבתוספת לתקנות;

(2) האחסון והצריכה של חומ"ס המצוי ברשותו או העתיד להימצא ברשותו, לפי טופס 2 שבתוספת לתקנות;

(3) ארגון הבטיחות במפעל, בדו"ח לפי טופס 3 שבתוספת לתקנות.

(ב) מחזיק שחומ"ס מצוי ברשותו ימסור לרשות פרטים כאמור בסעיף קטן (א) בסוף כל שנה, בין ה-15 וה-31 בחודש דצמבר, אף אם מסר במהלך אותה שנה פרטים לפי סעיף קטן (א) או לפי סעיפים קטנים (ג) ו-(ד).

(ג) חל שינוי לגבי חומ"ס שנמסרו עליו פרטים, לענין פריט 4 בטופס 1 שבתוספת לתקנות או לענין טופס 2 שבתוספת לתקנות, יודיע עליו המחזיק לרשות לפי הטפסים האמורים, תוך 14 ימים מיום שחל השינוי.

(ד) נמסרו פרטים על שינויים כאמור בסעיף קטן (ג), והרשות דרשה מן המחזיק, עקב המידע החדש שהגיע אליה, מסירת פרטים נוספים מתוך אלה המפורטים בטפסים שבתוספת לתקנות, חייב המחזיק למסור את הפרטים לא יאוחר מ-14 ימים מיום שקיבל את הדרישה.

20. צו בדבר נקיטת אמצעים (א) הרשות רשאית בצו להורות למחזיק לנקוט, תוך המועד הנקוב בצו, אמצעים שיפורטו בו, כדי למנוע בשעת חירום, כהגדרתה בסעיף 1, למעט פסקה 4, סכנה לחיי אדם או לבריאותו או פגיעה ברכוש אגב החזקתו של החומ"ס; נקיטת אמצעים כאמור יכול שתחייב את המחזיק להביא או להעביר את החומ"ס למבנה מסוג אחר או למקום אחר, למגן את החומ"ס בדרך שתקבע או להקטין את כמויות החומ"ס שהוא מחזיק או שהוא עתיד להחזיק.

(ב) לענין מחזיק שחומ"ס עתיד להימצא ברשותו, הרשות רשאית לקבוע בצו לפי סעיף קטן (א), בנוסף לכל הוראה אחרת, כי המחזיק לא יחזיק ברשותו חומ"ס עד לקיום הוראות הצו.

21. נקיטת אמצעים בידי הרשות (א) נמצא חומ"ס במקום פלוני בשעת חירום או בעת שלדעת ראש הג"א היא שעה לקראת שעת חירום, כהגדרתה בסעיף 1, למעט פסקה 4, רשאית הרשות שנתנה את הצו כאמור בסעיף 20, בין שנתנה אותו לפני תחילתה של שעת חירום, כהגדרתה בסעיף 1, למעט פסקה 4, ובין לאחריה, וכל עוד המחזיק לא נקט את האמצעים המפורטים בצו –

(1) לבצע את הצו במקומו של המחזיק שניתן לו הצו ולגבות ממנו את הוצאות ביצועו;

(2) לסגור את המפעל שבו מוחזק החומ"ס, כולו או חלקו.

(ב) הרשות רשאית להשתמש בסמכויותיה לפי סעיף קטן (א) אף אם טרם חלף המועד הנקוב בצו לביצועו.

22. מכירת חומ"ס (א) הרשות רשאית למכור חומ"ס שהוראות סעיף 21 חלות עליו, אם לדעתה –

(1) הוצאות ביצוע הצו גבוהות ביחס לערך החומ"ס;

(2) ביצוע הצו כרוך בקשיים שאינה יכולה, בנסיבות הענין, לעמוד בהם.

(ב) לא יימכר חומ"ס כאמור בסעיף קטן (א) אלא אם שוכנעה הרשות כי הקונה המיועד יחזיק את החומ"ס בתנאים שיש בהם כדי למנוע בשעת חירום סכנה לחיי אדם או לבריאותו או פגיעה ברכוש.

(ג) המחזיק יוזמן להיות נוכח במעמד מכירת החומ"ס ככל שהדבר ניתן בנסיבות הענין.

(ד) נמכר החומ"ס, ייערך במעמד מכירתו פרוטוקול של המכירה שבו יפורטו שם החומ"ס, משקלו או כמותו והמחיר שהושג תמורתו; הפרוטוקול ייחתם ביד הקונה וביד הרשות ואם נכח המחזיק במקום – גם ביד המחזיק; סירב המחזיק לחתום – יצוין הדבר בפרוטוקול.

(ה) תמורת החומ"ס, בניכוי הוצאות מכירתו, תימסר למחזיק.

(ו) למען הסר ספק, חומ"ס שנמכר לפי סעיף זה יעמוד לקנין הקונה כשהוא נקי מכל משכון, שעבוד ועיקול שהיו רובצים עליו ערב המכירה; לאחר שהוצאות הפינוי, האחסנה, ההודעה והמכירה ינוכו מדמי המכר, יחולו המשכון, השעבוד או העיקול על דמי המכר, והעודף ישולם לבעל החומ"ס על פי דרישתו.

השמדת החומ"ס 23. (א) נתקיימו לגבי חומ"ס התנאים שבסעיף 22(א), ולא מצאה הרשות קונה לחומ"ס, רשאית היא להשמידו או להורות למחזיק להשמידו.

(ב) הרשות רשאית להשמיד חומ"ס מיד, בעצמה, או להורות למחזיק על השמדתו המידית גם ללא ניסיון למכרו, אם שוכנעה כי יש בהשמדתו כדי למנוע סכנה של ממש לחיי אדם או לבריאותו.

(ג) הוצאות השמדתו של החומ"ס יחולו על המחזיק.

סמכות בית המשפט בדבר אכיפת הצו 24. מי שניתן לו צו לפי סעיף 20 ולא ביצעו, כולו או מקצתו, במועד שנקבע בצו, רשאי בית המשפט, בנוסף לכל עונש שהוא מוסמך להטיל לפי צו זה או לפי כל חיקוק בישראל על אי-קיום הצו, לצוות על ביצועו של הצו במקומו של הנשפט ועל חשבונו, או על מכירתו של החומר המסוכן, וכן, אם הנשפט הוא גם בעל מפעל המשתמש בחומר המסוכן לייצור, לשיווק או למטרה כיוצאת באלה – על סגירתו של המפעל או של כל חלק ממנו עד לביצועו של הצו או עד למכירת החומר, הכל בתנאים שימצא לנכון להטיל; סמכות זו אינה גורעת מכל סמכות אחרת לפי פרק זה.

שמירת דינים 25. סמכויות לפי פרק זה אינן גורעות מהוראות כל דין או תחיקת בטחון שענינן רישוי ופיקוח על חומרים מסוכנים.

פרק ז': מקלטים

הגדרות 26. בפרק זה –

"בית", "בעל", "בעל מפעל", "מפעל", "מקלט", "מקלט ציבורי", "מחסה ציבורי", "מקום", "שוכר משנה" – כהגדרתם בסעיף 11 לחוק הג"א;

"בית משותף" – כמשמעותו לפי נספח מס' 8 – דיני בתים משותפים – לתקנון;

"היתר" – רישיון כמשמעותו בפרק הרביעי לחוק תכנון ערים, כפרים ובנינים, מס' 79 לשנת 1966, או היתר לפי סעיף 2 לצו בדבר מתן היתרים לעבודות בשטחים תפוסים לצרכים צבאיים (יהודה והשומרון) (מס' 997), התשמ"ב-1982, לפי הענין;

"רשות מוסמכת" – ראש הג"א, מפקד הג"א מחוזי או כל אדם שהוסמך בכתב על ידי ראש הג"א להיות רשות מוסמכת לענין פרק זה או לענין כל הוראה שבו או לענין התקנות לפיו או לענין כל הוראה שבהן; לענין הגדרה זו, הסמכה שניתנה לרשות מוסמכת בישראל לפי הפרק השלישי לחוק הג"א תיראה כאילו ניתנה גם ביחס לאזור;

"רשות מקומית" – לרבות ועדת תכנון מיוחדת, כמשמעותה בסעיף 2א לצו בדבר תכנון ערים, כפרים ובנינים (יהודה והשומרון) (מס' 418), התשל"א-1971;

"התקנות" – תקנות ההתגוננות האזרחית (מפרטים לבניית מקלטים), התש"ן-1990, כפי תוקפן בישראל מעת לעת, בשינויים המחויבים; בכל מקום בתקנות, במקום "מפני התקפה", "בשעת התקפה" או "בעת התקפה" יבוא "בשעת חירום".

מפרטים למקלט 27. (א) לא תאשר רשות מוסמכת תכנית להתקנת מקלט או להגדלתו אלא אם התכנית מתאימה למפרטים הטכניים ולמפרטים אחרים שנקבעו בתקנות, דרך כלל, לסוג מקלטים או למקלט מסוים.

(ב) ראש הג"א יקבע מזמן לזמן, ברשימה שתופקד במפקדתו, יישובים שייראו כיישובים קדמיים כמשמעותם בתקנות; יישוב שלא נקבע כאמור ייראה כיישוב עורפי לענין התקנות.

הוראות לרשות מקומית 28. רשות מוסמכת רשאית להורות לכל רשות מקומית שבתחום פעולתה של הרשות המוסמכת –

(1) להתקין מקלטים ציבוריים במספר, במקום ובזמן שייקבעו על ידי הרשות המוסמכת ולהחזיקם במצב המאפשר את השימוש בהם בכל עת שיהיה צורך בכך;

(2) להבטיח את התקנתם של מקלטים ואת החזקתם התקינה על ידי בעלי בתים ובעלי מפעלים, בהתאם לפרק זה.

מחסים ציבוריים 29. (א) היתה רשות מקומית סבורה שמקום מסוים, כולו או מקצתו, ראוי לשמש מחסה ציבורי, או יהיה ראוי לכך אחרי שיושלמו בו פעולות בנייה או פיתוח, רשאית הרשות המקומית להמציא הודעה בכתב לבעל המקום ולמחזיק בו, כי בדעתה להועיד אותו מקום למחסה ציבורי (בסעיף זה – "הודעה"); אם לדעת הרשות המקומית דרושים תיקונים ושינויים במקום, כדי שיהיה ראוי לשמש מחסה ציבורי, תפרט ההודעה את תכנית השינויים והתיקונים שהיא תעשה, ואלה יעשו על חשבונה; כן תישא הרשות המקומית בכל ההוצאות הנוספות שייגרמו בשל התאמת המקום למחסה ציבורי.

(ב) רשות מקומית לא תמסור הודעה, אלא אם –

(1) אישרה רשות מוסמכת, שאותו מקום יבוא, לאחר תיקונים ושינויים או בלעדיהם, במקום מקלט ציבורי שהרשות המקומית חייבת להתקינו לפי הוראות הרשות המוסמכת;

(2) התיקונים והשינויים הדרושים כדי שהמקום יהיה ראוי לשמש מחסה ציבורי לא ימנעו מהמחזיק במקום את השימוש בו למטרה שאותה שימש עד ההודעה.

(ג) הרואה עצמו נפגע מהודעה כאמור, רשאי להשיג על כך תוך 15 ימים, בפני ראש הג"א או מי שהוסמך לכך בכתב על ידו, אשר החלטתו תהיה סופית.

(ד) ניתנה הודעה על מקום פלוני וכל עוד לא בוטלה ההודעה, לא יעשה בעל המקום או המחזיק בו, ולא ירשה לזולתו לעשות בו, שום שינוי, תיקון או דבר אחר העלול לפגוע בשימוש היעיל במקום כמחסה ציבורי.

(ה) נועד מקום למחסה ציבורי חייבים בעל המקום והמחזיק בו -

- (1) להרשות למי שהרשות המקומית או ראש הג"א הסמיכוהו לכך לעשות במקום את התיקונים והשינויים הדרושים במידה שפורטו בהודעה;
- (2) לא לעשות בו, ולא להרשות לזולתו לעשות בו, שום שינוי, תיקון או דבר אחר העלול לפגוע בשימוש היעיל במקום כמחסה ציבורי, אלא באישור הרשות המקומית;
- (3) להחזיק את המקום ראוי לשימוש בו כמחסה ציבורי בכל עת שיהא צורך בכך ולמלא אחרי הוראות סעיף 15(ו) לחוק הג"א, כפי תוקפו בהתאם לסעיף 32, כאילו היה המקום מקלט.

30. סמכות ראש הג"א להועיד מקום למחסה ציבורי (א) ראש הג"א רשאי להורות לרשות מקומית שתמסור, לגבי מקום פלוני הראוי, לדעתו, לשמש מחסה ציבורי, הודעה כאמור בסעיף 29(א), ושתעשה באותו מקום את השינויים והתיקונים שיפרט והדרושים להכשרתו כמחסה ציבורי; לא קיימה הרשות המקומית את ההוראה תוך הזמן שנקבע בה, רשאי ראש הג"א בעצמו ובמקומה של הרשות המקומית למסור את ההודעה כאמור, ומשעשה כן, חייבת הרשות המקומית לעשות באותו מקום את השינויים והתיקונים שפורטו בהודעת ראש הג"א.

(ב) לא עשתה הרשות המקומית תוך זמן סביר את התיקונים והשינויים כאמור, רשאי ראש הג"א להורות על עשייתם; הוצאותיהם יהיו חוב המגיע להג"א מהרשות המקומית, וסעיף 4(ג)2 יחול עליהן.

(ג) סעיף זה אינו גורע מסמכויות הרשות המקומית לפי סעיף 29.

31. התקנת מקלטים בבתי ובמפעלים (א) לא יינתן היתר להקמת בית או מבנה שהוא כולו או בעיקרו מפעל, או להקמת תוספת להם, אלא אם -

(1) תכנית הבנייה שעליה יינתן ההיתר כוללת התקנת מקלט לבית, למבנה או לתוספת להם, או שתכנית התוספת להם כוללת הגדלת המקלט הקיים כפי שהרשות המוסמכת אישרה אותה, או שניתן, לפי סעיף זה, פטור מחובת הקמת המקלט או הגדלתו;

(2) בתכנית הבנייה שעליה יינתן ההיתר מתקיימות ההוראות לפי סעיף 14ד לחוק הג"א, לעניין התאמות נגישות במקלטים לאנשים עם מוגבלות.

(ב) (1) השתכנע ראש הג"א או מי שהוסמך לכך על ידו שצרכי ההתגוננות האזרחית מחייבים התקנת מקלט, לרבות מקלט נוסף, בבית קיים או במפעל קיים, רשאי הוא להורות בכתב לבעל הבית או לבעל המפעל, בהתאמה, להתקין מקלט באותו בית או באותו מפעל או בסמוך להם, בזמן ובמקום שיקבע בהוראה.

(2) נקבע בהוראה לפי פסקה (ב)1 שיותקן מקלט שישימש במשותף בתים אחדים או מפעלים אחדים, יחולו הוראות סעיף זה על בעלי הבתים או בעלי המפעלים כאילו היו בעלי המשותפים של בית או

של מפעל שחובה להתקין מקלט בו או סמוך לו.

(1) (ג) בעל בית ובעל מפעל חייבים לעשות, כל אחד במקלטו, כל תיקון ושינוי כפי שדרשה בכתב הרשות המקומית, כדי לאפשר את השימוש במקלט בכל עת כמחסה בשעת חירום, כהגדרתה בסעיף 1, למעט פסקה 3, ובלבד שלעשיית התיקונים והשינויים לא ייקבע פרק זמן פחות מחמישה עשר ימים מיום המצאת הדרישה; אולם אם היתה הדרישה לאחר שהוכרז מצב מיוחד בעורף, רשאי ראש הג"א לקבוע פרק זמן קצר יותר מחמישה עשר ימים.

(2) ראש הג"א רשאי להורות לרשות מקומית להשתמש בסמכות לפי פסקה (ג)1; לא קיימה הרשות המקומית את ההוראה תוך הזמן שנקבע בה, רשאית רשות מוסמכת להשתמש לצרכי ביצוע ההוראה באותה סמכות במקומה של הרשות המקומית.

(3) הרואה עצמו נפגע מהודעת הרשות המקומית כאמור בפסקה (1), רשאי להשיג על כך תוך 15 ימים, בפני ראש הג"א או מי שהוסמך לכך בכתב על ידו, אשר החלטתו תהיה סופית.

(ד) רשות מקומית, באישור הרשות המוסמכת, רשאית –

(1) לפטור בעלי בתים מסוימים מהחובה להתקין מקלט נפרד לכל בית, אם היא סבורה, שתנאי המקום או נסיבות אחרות מצדיקים זאת;

(2) לפטור בעל בית או בעל מפעל, המקים בבית או במפעל תוספת מבנה, מהחובה להתקין מקלט או להגדיל את המקלט הקיים, ורשאית היא להתנות פטור זה בביצוע תיקון ושינוי במבנה על מנת לשפר את עמידותו בפני התקפה, אם סברה שהדבר מתחייב, וזאת אם הוכח להנחת דעתה, אחת מאלה:

(א) לא ניתן להקים או להגדיל מקלט קיים בנכס שבו מבוקשת תוספת הבנייה;

(ב) תנאי המקום או נסיבות אחרות מצדיקים מתן פטור, ובין השאר שבאותו בית או מפעל, יש מקלט שיוכל לשמש מחסה גם למחזיקים בתוספת המבנה, לעובדים בה ולרגילים לבקר בה, ושתהיה להם גישה נוחה אל המקלט.

(1) (ה) החייב על פי צו זה להתקין מקלט במקרקעין או לעשות בו תיקון או שינוי והוא מחזיק במקום שנקבע להתקנת המקלט, רשאי לעשות זאת על אף זכותו של אחר במקרקעין, וכן רשאי הוא לבקש את הרישיונות הדרושים, על אף האמור בכל דין, תחיקת בטחון או חיקוק בישראל או בכל הסכם, ולהיכנס, הוא או שליחיו, לכל מקרקעין שהכניסה אליהם דרושה לענין זה.

(2) לא היה החייב בהתקנת מקלט במקרקעין, או בעשיית תיקונים או שינויים בו, בעליו של המקום והמחזיק בו כאחד, תימסר הודעה בכתב, על הוראת ראש הג"א או מי שהוסמך לכך על ידו להתקין מקלט או על הוראת הרשות המקומית לעשות בו שינויים, לפי הענין, לבעלים או למחזיק או לשניהם, לפי הענין.

(ו) הרשאי להיכנס למקרקעין לפי סעיף קטן (ה) ינקוט לפני כניסתו את כל האמצעים הסבירים לפי נסיבות הענין, כדי להשיג את הסכמתו של המחזיק במקרקעין לכניסתו, ואם לא עלה בידיו להשיג את הסכמתו, לא ייכנס כניסה ראשונה אלא בליווי עובד של הרשות המקומית שראש הרשות המקומית או סגנו מינו לכך, ולא ישתמש בכוח לשם הכניסה אלא בליווי אדם כאמור.

(ז) מי שנכנס למקרקעין כאמור, ינקוט את כל האמצעים הסבירים לפי נסיבות הענין, כדי לשמור על הרכוש הנמצא במקום.

(ח) בסעיף זה, "הגדלה" – לרבות התקנת מערכת אוורור וסינון.

32. הוראות לענין מקלטים הוראות סעיפים 14א, 14ב, 14ד עד 20, 21(ב), (4), (5), (7) ו-(8) ו-21א לחוק הג"א, לרבות הוראות תחיקת משנה מכוחם, יחולו באזור, בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:

- (א) לכל מונח בסעיפים אלה תהיה המשמעות שיש לו לפי סעיפים 1 ו-26;
- (ב) בכל מקום בו מאוזכרים דיני ההתגוננות האזרחית, יראו כדינים אלה את ההוראות של צו זה או הוראות לפיו;
- (ג) בכל מקום בו מאוזכר חיקוק ישראלי, יבוא אחרי האזכור "כפי תוקפו בישראל מעת לעת";
- (ד) בכל מקום, במקום "שעת ההתקפה" יבוא "שעת החירום"; ובמקום "בשעת התקפה" או "מפני התקפה" יבוא "בשעת חירום";
- (ה) הסמכה שניתנה על ידי הרשות המוסמכת בישראל לפי הפרק השלישי לחוק הג"א תיראה כאילו ניתנה גם ביחס לאזור;

(ו) כהיתר לפי חוק הדין בתכנון ובבנייה יראו רישיון כמשמעותו בסעיף 34(1) לחוק תכנון ערים, כפרים ובנינים, מס' 79 לשנת 1966, או היתר לפי סעיף 2 לצו בדבר מתן היתרים לעבודות בשטחים תפוסים לצרכים צבאיים (יהודה והשומרון) (מס' 997), התשמ"ב-1982, לפי הענין;

(ז) לענין סעיפים 14א(ב) סיפה ו-21(ב), (4), (5), (7) ו-(8) לחוק הג"א, יראו הודעת ראש הג"א, לפיה הוא סבור שהשעה היא תקופת קרבות או שיש לו יסוד לחשוב שהשעה היא ערב תקופת הקרבות, כהכרזה על מצב הכן לפי סעיף 21 לחוק הג"א; הודעה כאמור תפורסם בדרך שכל דרך שראש הג"א ימצא לנכון;

(ח) במקום המועד הקובע לפי סעיף 14ד(ב) לחוק הג"א יבוא מועד תחילתו של צו זה.

33. תחולה (א) פרק זה יחול בתחום מועצה אזורית, כהגדרתה בצו בדבר ניהול מועצות אזוריות (יהודה והשומרון) (מס' 783), התשל"ט-1979, ובתחום מועצה מקומית, כהגדרתה בצו בדבר ניהול מועצות מקומיות (יהודה והשומרון) (מס' 892), התשמ"א-1981.

(ב) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי לקבוע כי פרק זה יחול, בין דרך כלל

ובין לענין מסוים, על שטח או מקום שאינם מנויים בסעיף קטן (א), הכל בשינויים ובתיאומים שיקבע.

פרק ו': כללי

34. חסינות וסייגים מאחריות לא תוגש תובענה נגד אדם על מעשה או מחדל, שעשה בתום לב, על פי הוראה שקיבל לפי צו זה, והמקים אחריות בנוזיקין.

35. המצאת מסמכים הוראות סעיף 23 לחוק הג"א יחולו לענין צו זה, בשינויים המחויבים.

36. עונשין (א) מי שעשה אחת מאלה:

(1) עבר על הוראה מהוראות צו זה או על הוראה שניתנה לפיו או התרשל במילויים;

(2) לבש מדים או ענד סימני היכר של הג"א בלי שהיה מוסמך לכך;

(3) הפריע ביודעין לראש הג"א, למפקד הג"א מחוזי או למי מטעמם במילוי תפקידו או בשימוש בסמכויות הנתונות להם לפי צו זה או מכוחו;

דינו – מאסר שלושה חדשים או קנס; ואם נעברה העבירה בשעת חירום, דינו – מאסר שנה אחת או קנס.

(ב) אדם אשר ללא היתר מאת ראש הג"א או ממי שהסמיכו לכך בכתב השתמש במילים "התגוננות אזרחית", "הג"א", "פיקוד העורף" או במילים אחרות, העשויות ליצור רושם של מתן חסות או אישור מטעם הג"א או פיקוד העורף לתיאור של חבר בני אדם, עסק, משלח יד, מוסד, שירות, מוצר או כיוצא באלה, בין בדרך של ציון שמם ובין בדרך אחרת, דינו – קנס.

(ג) (1) המפר הוראה שניתנה בידי חייל, שוטר, חבר הג"א בישראל או הממלא תפקיד בגוף הצלה לפי סעיפים 11 או 12, או המפריע לחייל, לשוטר, לחבר הג"א בישראל או לאדם אחר הממלא תפקיד על פי דין, תחיקת בטחון או חיקוק בישראל בשעת חירום, דינו – מאסר שלוש שנים; עשה כאמור בעת תמרוני הג"א או בעת תרגיל, כהגדרתו בסעיף 10(א), דינו – מאסר שנה.

(2) בעל עסק טעון רישוי לפי פרק ט'1 לתקנון, שעשה כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו גם כמי שלא קיים תנאי מתנאי רישיון שניתן לפי הפרק האמור, ויחולו עליו הוראות סעיף 14 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968, כפי תוקפו בהתאם לפרק האמור.

(ד) הורשע אדם בעבירה לפי סעיף זה והיא עבירה נמשכת, דינו, בנוסף לכל עונש לפי סעיפים קטנים (א) עד (ג), קנס נוסף או מאסר יומיים לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר ההרשעה או לאחר המצאת התראה בכתב ממי שראש הג"א הסמיכו לכך.

(ה) חבר בני אדם, שנאשם בעבירה לפי סעיף קטן (א), ייאשם בה גם כל אדם

שהיה בשעת העבירה ראש החבר, מזכירו, נאמנו, מנהלו או מנהל עסקיו, אלא אם הוכיח, שהעבירה נעברה בלי ידיעתו או שנקט את כל האמצעים המתאימים למניעתה.

(ו) יצא בעל מפעל חייב בדין על עבירה לפי פסקה (א)(4) מחמת אי-מילוי חובה המוטלת עליו בדבר התקנת מקלט למפעל או החזקתו, רשאי בית המשפט, נוסף על כל עונש שהוא מוסמך להטילו, לצוות על סגירת המפעל או חלק ממנו עד התקנת המקלט או עד עשיית תיקונים ושינויים בו או לתקופה קצרה מזה.

(ז) העובר על הוראות סעיף 15(ב) לחוק הג"א, כפי תוקפו בהתאם לסעיף 32, דינו – מאסר שנה אחת או קנס; בית המשפט רשאי בנוסף לכל עונש שהוא מוסמך להטילו, ולאחר שנתן למחזיק במקלט הזדמנות להשמיע את טענותיו, לצוות על אלה, כולם או מקצתם:

(1) הפסקתו של כל שימוש במקלט הנוגד צו זה או הוראה לפיו;

(2) פינוי המקלט על ידי המחזיק;

(3) מסירת המקלט לידי מי שראה בית המשפט לנכון בנסיבות הענין כדי להבטיח את השימוש במקלט על פי צו זה והוראות לפיו.

(ח) היועץ המשפטי לממשלת ישראל או נציגו רשאי לתבוע, בהליכים אזרחיים בדבר הפסקת השימוש במקלט, פינויו ומסירתו, כל סעד שבית המשפט רשאי לתתו בהליכים לפי סעיף קטן (ז).

(ט) הוראות סעיף זה באות להוסיף על אחריותו הפלילית של אדם שעבר עבירה לפי כל דין, תחיקת בטחון או חיקוק בישראל, ולא לגרוע ממנה.

שמירת ועדיפות דינים 37. (א) אין בהוראות צו זה כדי לגרוע מסמכויות חייל, שוטר או כל רשות מוסמכת לפי כל דין או תחיקת בטחון.

(ב) הוראות צו זה גוברות על הוראות כל דין ותחיקת ביטחון בענייני התגוננות אזרחית.

תקנות 38. מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצוע צו זה.

תיקונים עקיפים 39. (א) בסעיף 2א לצו בדבר תכנון ערים, כפרים ובנינים (יהודה והשומרון) (מס' 418), התשל"א-1971, סעיף קטן (ד) – בטל.

(ב) בצו בדבר שיפוט בבתי משפט לעניינים מקומיים (יהודה והשומרון) (מס' 1564), התשס"ה-2005, בתוספת, בסופה יבוא "צו בדבר ההתגוננות האזרחית (יהודה והשומרון) (מס' 1670), התשע"ב-2012".

תחילה 40. תחילתו של צו זה ארבעה חודשים מיום חתימתו.

השם 41. צו זה ייקרא: "צו בדבר ההתגוננות האזרחית (יהודה והשומרון) (מס' 1670), התשע"ב-2012".

תוספת
(סעיף 2(ד))

**טור ב'
(השטח שלגביו מונה)**

כל האזור
כל האזור
כל האזור
גזרת אוגדת איו"ש
גזרת אוגדת איו"ש
גזרת אוגדת איו"ש
גזרת אוגדה 162
גזרת אוגדה 162
גזרת אוגדה 162
גזרת חטיבה מרחבית אפרים
גזרת חטיבה מרחבית בנימין
גזרת חטיבה מרחבית יהודה
גזרת חטיבה מרחבית מנשה
גזרת חטיבה מרחבית עציון
גזרת חטיבה מרחבית שומרון
גזרת חטיבה מרחבית 417

**טור א'
(המפקד הצבאי)**

מפקד כוחות צה"ל באזור
סגן מפקד פיקוד המרכז
ראש מטה פיקוד המרכז
מפקדת אוגדת איו"ש
סגן מפקד אוגדת איו"ש
ראש מטה אוגדת איו"ש
מפקד אוגדה 162
סגן מפקד אוגדה 162
ראש מטה אוגדה 162
מפקד חטיבה מרחבית אפרים
מפקד חטיבה מרחבית בנימין
מפקד חטיבה מרחבית יהודה
מפקד חטיבה מרחבית מנשה
מפקד חטיבה מרחבית עציון
מפקד חטיבה מרחבית שומרון
מפקד חטיבה מרחבית 417

16 בפברואר 2012

כ"ג בשבט התשע"ב

אלוף אבי מזרחי,
מפקד כוחות צה"ל
באזור יהודה והשומרון